

Hørings svar fra Ungdommens Røde Kors ifm. revidering af tilskudsreglerne i Dansk Ungdoms Fællesråd, 1. februar 2016

I en tid, hvor vi oplever, at der mere end nogensinde siden stiftelsen af Dansk ungdoms Fællesråd (DUF) er brug for en relevant, ambitiøs og samlende repræsentant for ungdomsengagement, ser vi i Ungdommens Røde Kors (URK) med stor bekymring på den seneste udvikling i DUF. DUF kan og bør i URK's øjne være denne samlende repræsentant, men med det foreliggende forslag til ny tilskudsbekendtgørelse, kategoriserer man i stedet nogle foreningsfællesskaber som mere demokratiserende end andre.

DUF bør ikke forskelsbehandle

URK mener, at DUF som paraplyorganisation for landets ungdomsorganisationer ikke bør stille sig som dommer over, hvorvidt nogle samfundsengagerende fællesskaber er vigtigere end andre. Dette kan nemlig få som konsekvens, at de børn og unge, der i dag står udenfor de fællesskaber, DUF repræsenterer, fortsat vil blive holdt udenfor, og at vi som ungdomsforeninger ikke – som det ellers fremgår af kommissoriet for arbejdsgruppen – forholder os til udviklingstendenserne både i samfundet generelt og i foreningslivet. Det er der efter URK's mening ikke brug for i en tid, hvor skellene mellem forskellige grupperinger i samfundet øges og sammenhængskraften dermed sættes under pres.

Der er i vores optik behov for at forstå og drage nytte af de mange nye former for samfundsengagement, som pibler frem – der er brug for et bredere blik på demokratisering og på samfundsengagement, hvis vi skal lykkes med at få alle unge med i et demokratiserende fællesskab. Der er brug for at se de demokratiske ressourcer i de fællesskaber som den lille kulturforening laver. Der er brug for at tage det alvorligt, når unge i dag søger mod nære, handlende fællesskaber – og der er brug for at investere i nye, demokratiske initiativer som eksempelvis ungdomsrådene i Netværk af Ungdomsråd, som unge i dag selv starter, former og udvikler.

Tager URK sin egen medicin?

I perioden mellem URK's landsmøder i oktober 2014 og oktober 2015 engagerede URK omkring 3.000 personer i den proces, der førte til udviklingen af URK's nye strategi. Det gjorde vi, fordi vi tror på det brede engagement, og fordi vi ikke ville risikere at lukke os om os selv og bekræfte os selv i vores forestillinger om samfundet og vores rolle i det. Vi synes, det er vigtigt at åbne sig mod omverdenen og høre andre bud på, hvilken rolle vi som organisation og aktør skal indtage, hvordan vi med det udgangspunkt kan gøre den størst mulige samfundsmæssige forskel i samarbejde med alle relevante aktører, og hvordan vi kan skabe det bredeste og dybeste samfundsengagement blandt børn og unge. URK inviterede derfor en bred skare af mennesker ind i strategiprocesen i alle dele af landet, hvor der var deltagelse fra spejderforeninger, fra andre frivillige sociale organisationer, fra kommuner, virksomheder, lokale og nationale politikere m.v.

Samfundsengagement for de mange – i stedet for de få

URK's strategi definerer en samfundsdrøm om et samfund, hvor alle er noget særligt for nogen. For at nå derhen skal URK arbejde for, at det bliver attraktivt at inkludere udsatte børn og unge i demokratiet fremfor det modsatte. Vi skal arbejde for, at man skal tage ansvar, der rækker udover én selv – det er altså vigtigt at arbejde for dagsordener, der ligger udover ens

egen næsetip. Og vi skal arbejde for, at det bliver attraktivt at deltage i fællesskaber på tværs af sociale skel. Det er afgørende for demokratiets tilstand, at der er så meget social tillid som muligt, og møder på tværs af alle mulige skel er vigtige for at opbygge denne sociale tillid.

Strategien er naturligvis udviklet til URK. Men vi håber, at den kan række videre ud og understøtte og være med til at inspirere det ungdomssamfund, vi oplever som mere samfundsengageret end meget længe, og som vi oplever som værende i rivende udvikling. Og hvor vi samtidig ser et behov for at få alle med, så samfundsengagementet og udviklingen ikke bliver for de få, men for de mange. Derfor vil vi med vores strategi gerne være med til at sikre, at kulturforeninger, spejderorganisationer og mange andre ungdomsfællesskaber sammen er ambitiøse om, hvad ungdommen kan skabe i fællesskab. Hvor ungdomsfællesskaber godt kan bygges stærke og inkluderende uden at skele til foreningsdefinerede skel – hvor man ikke er så optaget af, om man har et URK-logo på t-shirten, et spejdertørklæde om halsen eller om man helt springer logoet og artefakterne over. Strategien har allerede har sat solide aftryk på det store engagement, de mange aktive, frivillige i URK yder hver dag. Vi ser spirende arbejde med brugerbestyrelser, levende fællesskaber, hvor alle tager ansvar, løfter og udvikler aktiviteter sammen – på tværs af forskellige skel – og vi får positiv respons fra samarbejdspartnere på organisationens åbne linje.

I URK ser vi stærke paralleller mellem denne strategi og det, DUF er sat i verden for.

DUF's formål er iht. vedtægternes paragraf 2 bl.a. at være fællesrepræsentation for dansk landsomfattende demokratisk børne- og ungdomsarbejde. DUF skal gennem sin virksomhed medvirke til at løse ungdommens problemer samt fremme sammenholdet og den indbyrdes forståelse blandt unge og deres organisationer. DUF skal arbejde for at øge unges forståelse for og deltagelse i de demokratiske beslutningsprocesser, stimulere til samfundsengagement samt bidrage til ligestilling mellem individer og grupper i samfundet.

Vigtigt at omfavne nye former for demokratisk engagement

DUF har efter URK's mening en fundamental rolle at spille i det danske demokrati og i fremtidssikringen af dette. Som paraply- og interesseorganisation for de danske ungdomsorganisationer er det af afgørende betydning, at DUF fokuserer sin indsats på at skabe de bedst mulige rammer og vilkår for, at de danske ungdomsorganisationer kan bidrage til at engagere så mange unge som muligt i det levende, danske demokrati. Det gælder ikke mindst i forhold til at forstå og omfavne nye former for demokratisk engagement og sætte dem i kontekst af den udvikling, det danske demokrati og samfundsengagement har været igennem siden DUF's etablering for 75 år siden.

DUF skriver på sin hjemmeside i præsentationen af strategien for unge og demokrati, at *"Omdrejningspunktet for demokratiet er netop det faktum, at vi alle hver især medvirker til at skabe det samfund og liv, vi ønsker. Det er ikke noget, som kan udliciteres til andre."*

Man lærer demokrati ved at praktisere det

URK mener, at dette ligger godt i tråd med både forskning og undersøgelser indenfor ungdomsengagement, frivillighed og unges forhold til demokratiet – hvoraf meget er blevet offentliggjort i regi af DUF. En lang række publikationer om ungdomsengagement, frivillighed og unges forhold til demokratiet peger på, at hvis man ser sig selv som del af et fællesskab, har man lettere ved at sætte egne interesser i baggrunden og samarbejde med andre om

fælles løsninger. Man lærer demokrati ved at praktisere det. (Lars Torpe i "Folkestyrets Rugekasser").

"Fælles erfaringer fra det frivillige foreningsarbejde er væsentlige for vores demokratiske dannelse til medborgere", skrev daværende kulturminister Marianne Jelved i "Foreninger for Fremtiden" (DUF, 2014), mens Gert Thinggaard og Gunnar L.H. Svendsen professorer ved hhv. Aarhus og Syddansk Universitet i "Folkestyrets Rugekasser" skriver "når mennesker frivilligt slutter sig sammen i grupper, vil "ansigt til ansigt"-interaktionen generere konkret tillid, der herefter spredes ud i det omgivende samfund i form af social tillid" – social tillid der er af afgørende betydning for demokratiets ve og vel.

Når man ser på tværs af forskning og undersøgelser på området, står det klart, at de personer, der undersøges er dem der – med Lars Thorpes ord – "i mindst én af disse foreningssammenhænge har udført frivilligt arbejde." (i "Samfundsengagement", DUF 2014). Det er altså det at være aktiv, ikke alene det at være medlem af en bestemt forening, der ifølge størstedelen af forskningen og undersøgelsen er afgørende. Dette understøttes af "DUF Fakta: Foreningslivets værdi" fra 2013, hvoraf det fremgår, at "hele 88 procent af medlemmerne i danske ungdomsorganisationer mener, at deres deltagelse giver dem en følelse af fællesskab." Fællesskabsfølelsen, som kan bidrage til konkret tillid og dermed social tillid og demokrati, udspringer altså af den aktive handling, ikke af medlemskabet som sådan.

De nære forpligtende fællesskaber er vigtige

Samme syn på medborgerskab gjorde Valgretskommissionen sig til talsmand for i sin betænkning "Demokrati for fremtiden" (DUF, 2011), hvor den fremhæver, at demokrati er den fortsatte dialog og samtale, som udspiller sig i mødet mellem borgere i civilsamfundet. Medborgerskab er ikke blot pligten til at stemme ved et valg, det er også pligten til at indgå i en dialog med de øvrige medlemmer af samfundet om de fælles udfordringer. Det er i de nære forpligtende fællesskaber, at den enkeltes kompetencer opøves.

Nye samfundsudfordringer kalder på nye svar

Der er altså en klar tendens til, at medborgerskab, samfundsengagement og demokratisering hænger sammen med den aktive involvering i fællesskaber og fællesskabsskabende sammenhænge. En anden tendens i forhold til demokratisering og ungdommens samfundsengagement er, at der hele tiden udvikles nye former og nye arealer for samfundsengagement og for den demokratiske samtale. Nye digitale platforme, sociale medier, "bevægelser" i stil med Venligboerne o. lign., politiske strukturer og former i opbrud samt en række mere eller mindre nye samfundsudfordringer kalder på nye svar, og ungdommen går ofte forrest med nye måder at tænke løsninger på. Demokratiet skal vindes for hver generation; det sikrer et levende demokrati i udvikling – og det sikrer, at demokratiets formelle strukturer ikke bliver for de få. Dette har i stigende grad været tydeligt med en lang række eksempler på samfundsengagement, som ikke har taget udgangspunkt i formelle foreningsstrukturer, men som er kommet til verden i form af konkret handling som svar på en udfordring eller en mulighed.

Denne type engagement og medborgerskab kan i URK's optik ikke blot slås hen som irrelevant, useriøst eller en kortvarig tendens. URK ser det som tegn på, at mange unge gerne vil engagere sig i at forandre samfundet gennem konkret handling fremfor gennem medlemskab. I URK oplever vi ikke dette engagement som udtryk for, at unge ikke ønsker en forpligtende tilknytning til en demokratisk forening, men at den forpligtende tilknytning tager form af

langvarigt og ansvarligt aktivitetsengagement fremfor medlemskab. Dette bør i vores øjne ses som en bevægelse, som alle vi ungdomsorganisationer og i særdeleshed DUF som paraply har til opgave at understøtte og udvikle, hvis vi også i fremtiden skal spille en relevant og konstruktiv rolle i at udvikle ungdomsengagementet.

Tidligere DUF-formand peger på vigtigheden af fremtidssikring

Den nu tidligere DUF-formand Signe Bo skrev i et debatindlæg i Berlingske den 27. august 2014, at der er overordentlig god grund til at satse på at skabe flere aktive medborgere fremfor passive brugere. I forlængelse heraf skrev Signe Bo: "Men først og fremmest skal vi som foreningsliv leve op til vores forestillinger om os selv. Vi skal hele tiden udvikle os, så det forbliver relevant og interessant at engagere sig i frivillige foreninger. Vi i foreningslivet er nødt til at se os selv i øjnene og finde ud af, hvad det er, vi laver, som er umisteligt, og hvad der har overskredet sidste salgsdato." URK mener, at dette synspunkt er meget vigtigt i forhold til den ønskede fremtidssikring af tilskudsmodellen, som lå til grund for igangsættelsen af arbejdet med at revidere tilskudsreglerne.

Den foreslåede tilskudsmodel arbejder imod fremtidssikring

Ved fremtidssikring forstår vi en model, hvor DUF er den samlede repræsentant for ungdomsengagementet i Danmark. URK mener, at den hierarkiske inddeling af ungdomsorganisationernes samfundsengagerende og demokratiserende effekt arbejder imod denne fremtidssikring, og vi er bekymrede for den rolle, DUF med det nuværende tipsfordelingsudkast ønsker at indtage – fordi det netop vidner om, at man ønsker at præservere og institutionalisere et fællesskabshierarki, der i vores øjne ikke giver mening.

Tendens: Aktiviteter er vigtigere end medlemskaber

Hvordan kan vi som etableret foreningsliv konstruktivt forholde os til, at "selve tilknytningen til foreningen i dag er mindre afgørende for de frivillige, mens den frivillige aktivitet i sig selv er blevet vigtigere"? (Torben Fridberg, Lars Skov Henriksen og Thomas P. Boje "Tendenser og perspektiver i det frivillige arbejde 2004-2012" i "Folkestyrets rugekasser" af Michael Böss (red.)). Hvordan kan vi understøtte de mange nye former for samfundsengagement, så vi kan bidrage til at give det soliditet og kvalitet, hvor det giver mening, og så vi kan lade os inspirere, hvor det giver mening? Og så vi kan udnytte det faktum, at mange af dem, der engagerer sig gennem disse nye former, er de selvsamme, vi som foreninger har haft svært ved at engagere?

Positive fællesskaber er afgørende for udsatte unges samfundsengagement

Netop denne sidste pointe, mener vi, er vigtig i forhold til DUF og DUF's medlemsorganisationers demokratiserende og samfundsengagerende formål. Af DUF's publikation fra december 2015 "Tag del i fremtiden" fremgår det, at forældre og barndomshjemmet betyder rigtig meget for den politiske dannelse og det fremtidige engagement. Det samme gør ens venner, nære sociale omgangskreds og ikke mindst grundskolen og ungdomsuddannelserne. Unge er stærkt fællesskabsorienterede og navigerer ofte efter den norm, der etableres i de fællesskaber, de indgår i (DUF 2015). Dette peger klart i retning af, at det er vigtigt at skabe positive og forpligtende fællesskaber for dem, der ikke har sådanne. Disse fællesskaber skal skabe samfundsengagement og ansvarsfølelse og på den måde også engagere dem, der ikke har fået det med hjemmefra. Dette må i URK's øjne være et af de fremmeste formål for DUF i arbejdet for at øge unges forståelse for og deltagelse i de

demokratiske beslutningsprocesser, stimulere til samfundsengagement samt bidrage til ligestilling mellem individer og grupper i samfundet.

Beskyt den sociale kapital blandt alle – for samfundets skyld

Samme pointe understreges af Lars Thorpe i "Folkestyrets rugekasser", som skriver "Det vil derfor kunne true den sociale kapital, hvis gruppen af socialt marginaliserede vokser." Og videre "Jo flere, der falder af i svinget, og jo mere opdelt befolkningen bliver bolig-mæssigt, uddannelses-mæssigt, sundheds-mæssigt etc., jo større vil den mentale afstand mellem samfundets grupper blive, og jo større risiko er der for, at tilliden til "de andre" svækkes."

URK mener, som skrevet indledningsvist, at DUF har en vigtig rolle at spille i forhold til at engagere den danske ungdom i vores demokratiske samfund, og at det er vigtigt, at demokratiet og samfundsengagementet ikke bliver for de få, som ligner alle de andre foreningsaktive, men bliver bredt ud til så mange unge som overhovedet muligt – uanset om de er medlemmer af en forening eller ej. DUF blev ikke sat i verden for at udvikle og understøtte demokratiseringen af en særlig gruppe unge – såsom udsatte unge. Men DUF blev heller ikke sat i verden for at rangere fællesskaber for forskellige grupper unge – eksempelvis ved at nedprioritere fællesskaber for udsatte unge.

URK mener, at demokratisering af alle unge er afgørende. URK mener, der er – og skal være – mange (og stadig flere) måder at engagere, inkludere og demokratisere unge på. Foreningslivet må skabe mange muligheder for deltagelse, som passer til og udvikler sig sammen med ungdommens mangfoldighed og samfundsudviklingen. Vi har brug for mange stærke fællesskabstyper – både handlede og talende. Vi har brug for et stærkt DUF, der samler og anerkender mangfoldigheden i medlemsorganisationernes tilgang til foreninger, fællesskaber og demokratisering. Dette ser vi desværre ikke afspejlet i det foreliggende udkast til en ny tilskudsbekendtgørelse.

URK's udvikling og økonomi

Ungdommens Røde Kors' vækst har været massiv på alle parametre siden 2009. Antallet af medlemmer, frivillige og deltagere i aktiviteterne er mangedoblet, ligesom omsætningen er det, så Ungdommens Røde Kors i dag er Danmarks største frivillige sociale ungdomsorganisation. Da Ungdommens Røde Kors i juni 2015 søgte om tilskud hos DUF, havde vi godt 12.000 medlemmer mellem 15 og 29 år. Vi engagerer årligt henved 17.000 børn og unge (cirka 5.000 frivillige og 12.000 deltagere). Der er således balance i væksten, og det er efter vores opfattelse hævet over enhver tvivl, at URK på alle måder engagerer et antal unge mennesker, der ligger ud over det, som vi efter de eksisterende regler modtager DUF-tilskud for. Derfor mener vi, at URK ville ende på mindst det samme tilskudsniveau som hidtil, hvis det var lykkedes at udarbejde et takstbilag, som tog udgangspunkt i aktiviteter fremfor struktur. Vi er stolte af og glade for vores udvikling – men vi er også meget ydmyge over for, hvad den er udtryk for, nemlig en samfundsudvikling og tendens, hvor unge tager stilling og handler, når de mener, at noget i samfundet skal laves om. Og hvor mange er villige til at investere en masse af noget af det mest dyrebare, de har – tid og nærvær – i fællesskaber med andre unge. Fællesskaber som udspringer af og drejer sig om en sag, et ønske om forandring, et ønske om at tage ansvar og om at udvikle samfundet.

Tilskudsmodel bør fokusere mere på aktiviteter og mindre på strukturer

Den pågående revision af fordelingen af tipsmidler blandt DUF's medlemsorganisationer har været tiltrængt, og i lighed med revideringen i 2006 har URK haft den indstilling, at

tilskudsstørrelse i så vidt omfang som muligt bør basere sig på aktiviteter og effekten af disse fremfor alene antallet af medlemmer og lokalforeninger. URK er derudover gået ind i processen med en holdning om, at refusionen for internationale udgifter skulle nedsættes i lighed med den indstilling, regelarbejdsgruppen kom med ifm. 2006-revisionen.

URK har været tilfredse med at være en del af regelarbejdsgruppen, selvom vi igennem hele processen har måttet erkende, at det har været svært at skabe reelle debatter og diskussioner, idet vi har oplevet mange af de grundlæggende værdidiskussioner som afgjorte på forhånd.

Gammeldags demokratibegreb til grund for ny model

Grundlæggende mener URK ikke, at modellen med at kategorisere DUF-organisationerne i gruppe a, b, c, d og e er hensigtsmæssig. URK anerkender i sagens natur fuldt ud, at der er tale om forskellige forenings- og engagementsformer, men det synes på ingen måde overbevisende, at foreninger, der falder indenfor kategori a, skulle være mere demokratiserende end foreningerne i kategori b, og det er endnu mere uklart, hvordan foreninger i kategori b kan fortolkes som værende mere demokratiserende end organisationer i kategori c. Kategoriseringen vidner om et blik på demokratisering og ungdomsengagement, som i vores optik – samt hos et stigende antal unge landet over – har overskredet sidste salgsdato. At inddele fællesskaber efter en præmis, som hverken forskere eller unge i dag finder ræson i, gør os bekymrede.

En kategorisering, der rangordner foreningsfællesskaber, ser vi i URK som et skridt i den helt forkerte retning. DUF er forpligtet til at være en samlende repræsentant for den danske ungdom og dennes brede vifte af former for engagement. I en tid, hvor ungdommen bliver mere og mere polariseret, er der om noget brug for at signalere, at et moderne foreningsfællesskab godt kan række ud over sig selv og dets medlemskreds. Der er brug for, at få alle med. Der er ikke brug for at institutionalisere en opfattelse af, at visse foreningsfællesskaber er mere demokratiserende end andre.

Uhensigtsmæssig tilskudsudmåling

Kommissoriet for regelarbejdsgruppen, som URK deltog i med en repræsentant, tager udgangspunkt i DUF's kerneværdier om den demokratiske forening som legitim ramme for den demokratiske samtale og dannelse, den aktive deltagelse som det bærende fællestræk og unges mulighed for aktiv deltagelse og indflydelse i foreningerne. Kommissoriet nævner videre bl.a., at arbejdsgruppen kan drøfte udviklingstendenser i samfundet og/eller foreningslivet som DUF's tilskudsregler bør tage højde for.

I sammenfatningen af svar fra forundersøgelsen om DUF's tipsregler fremgår det bl.a., at stabilitet og forudsigelighed er vigtigt, at reglerne bør være nemme at forstå, og at der, hvis der fastholdes en skønsmæssig tilskudskategori, bør være en klarere incitamentsstruktur og mere objektive kriterier for tilskudsudmåling her. Derudover fremgår det, at det er blevet nævnt af mange af de tilskudsmodtagende organisationer, at den aktive deltagelse er et begreb, der afspejler foreningernes reelle værdiskabelse bedre end et kontingentafhængigt, enstrenget medlemsbegreb. Som nævnt anerkender URK det arbejde, Tipsarbejdsgruppen har udført. På en række punkter mener URK dog, at arbejdsgruppens arbejde tog en skæv drejning og endte langt fra de toner, DUF's styrelse slog an med formuleringen af arbejdsgruppens kommissorium.

Selv hvis man skulle affinde sig med den ovenfor nævnte opdeling af DUF's organisationer i gruppe a, b, c, d og e, kan der efter vores opfattelse ikke findes saglige grunde til at lade gruppe c-organisationernes tilskud bero på et konkret skøn i Tipsudvalget.

I og med der kun i yderst begrænset omfang er udstukket formelle og substantielle rammer for Tipsudvalgets konkrete skønsudmåling, efterlader forslaget til nye regler URK og de øvrige sociale frivillige organisationer i en situation, hvor vi ikke alene vil få utroligt vanskeligt ved at lave et ordentligt og effektivt foreningsarbejde, fordi vi ikke før den 1. november i et budget- og regnskabsår ved, hvilket tilskud vi modtager fra DUF, men også i en situation, hvor 2/3 af vores nuværende tilskud om få år kan være forsvundet som følge af beslutninger truffet i en meget snæver kreds af personer, uden en klar forretningsorden og gennemsigtige regler for udmålingen af et sådant skøn.

URK vil på den baggrund understrege, at vi finder det dybt problematisk og kritisabelt, at en arbejdsgruppe nedsat under DUF's styrelse kan præsentere et forslag, der uden nogen form for substantiel eller saglig begrundelse stiller enkelte organisationer i en så radikalt anderledes og forringet situation.

Konsekvenserne af den foreslåede fordelingsmodel

Den foreslåede model vil få dramatiske konsekvenser for det arbejde, URK og mange andre ungdomsorganisationer udfører. I yderste konsekvens kan det betyde, at vi er nødt til lukke en række af de aktiviteter, som det er svært at sikre fonds- eller puljefinansiering til, og som direkte forbedrer unge menneskers muligheder for at engagere sig i forpligtende fællesskaber. Det kan betyde lukning af mere end 70 frivilligt drevne lektiecaféer landet over i udsatte boligområder. Det kan betyde lukning eller væsentlig nedskallering af weekendlejre for børn, hvis forældre eksempelvis er i fængsel, hvis forældre eller søskende har diagnoser, og hvor weekendlejren udgør det positive og forpligtende fællesskab, som giver barnet eller den unge muligheder for at opbygge tillid, interesse for andre og blive en aktiv medborger. Det kan betyde lukning af indsatser på døgninstitutioner for unge anbragte udenfor hjemmet – et sted, hvor de unge mennesker får mulighed for at forme netværk og venskaber med andre unge, som ikke er i samme situation som dem selv, og hvor de får indblik i og inspiration fra det 'almindelige' ungdomsliv, mange frivillige lever. Og det kan føre til lukning af understøttede unge indsatte, som gennem uddannelse har en langt større chance for at vende tilbage til samfundet og blive positivt bidragende medborgere.

Det er svært at anslå de samfundsøkonomiske og demokratiske perspektiver i indsatsen og dermed konsekvenserne af eventuelle lukninger. "Udenforskabets Pris", som er udviklet af Skandia og CBS anslår, at de 5.000 ud af en ungdomsårgang, der falder udenfor fællesskabet, koster samfundet 72 milliarder kroner, mens Rockwool Fondens nylige rapport viser, at de unge som står udenfor arbejdsmarkedet i mere end et halvt år, koster samfundet i omegnen af 15 milliarder kroner årligt.

Som sagt mener URK, at DUF er sat i verden for at demokratisere *alle* unge, og derfor kan vi ikke forstå, hvorfor man er nået frem til, at DUF er sat i verden for i særlig grad *ikke* at demokratisere denne gruppe unge.

DUF positionerer sig, såfremt styrelsen godkender den foreslåede model, som en aktør, der adskiller og rangerer ungdomsfællesskaber i Danmark. Ifølge URK er det ikke befordrende for udviklingen af det danske ungdomsengagement og demokrati at man ønsker at definere nogle

fællesskaber som mere demokratiserende end andre – ej heller for DUF som potentielt samlende repræsentant for en stor del af ungdommens foreningsfællesskaber.

Vi er dybt bekymrede for, at DUF spiller sig afgørende kort af hænde ved ikke længere at vise sig som en samlende repræsentant for ungdommen. Vi er bekymrede, ikke alene for konsekvensen for det ForeningsDanmark af i dag, der står som splittet efter en meget foruroligende potentiel kategorisering. Men også for ungdomsengagementet af i morgen – for her viser DUF sig ikke som den paraplyorganisation, der tager ungdommen alvorligt og understøtter fremtidens former for demokratiserende ungdomsengagement. Tværtimod viser DUF sig, med oplægget til den nye fordelingsnøgle, som en organisation, der hædrer bestemte former for ungdomsengagement fremfor indholdet i, energien fra og drømmene forbundet med de fællesskaber, som unge i dag er i fuld gang med at engagere hinanden i.

Meget uheldigt signal fra DUF om fremtidens ungdomsengagement

Med det nuværende forslag til fordeling af tipsmidlerne, mener vi, at DUF sender et meget uheldigt signal om, hvilken form for ungdomsengagement, der skal være plads til i det danske foreningsliv. Vi har i URK svært ved at se, hvordan fremtidens engagement og demokrati kan bygges inden for den ramme, DUF ønsker at inddele fællesskaber, foreninger og demokrati efter.

Vejen frem

URK mener, at udkastet til ny bekendtgørelse om fordeling af tipsmidlerne gennem DUF er så problematisk, at der skal store ændringer til, før en ny bekendtgørelse kan vedtages. For at sikre en fordeling, som reelt fremmer demokratisering og samfundsengagement blandt unge og som sikrer rammerne for, at store og små organisationer med forskellige udgangspunkter og metoder udbreder samfundsengagement og demokratisk forståelse til så store dele af ungdommen som muligt, mener URK, at der er behov for at igangsætte en bred og dyb diskussion, som rækker langt udover DUF, om, hvad unges samfundsengagement og demokratisering af ungdommen betyder i dag.

En sådan bred og åben diskussion skal sikre en fundamental værdimæssig diskussion af, hvad og hvordan DUF skal understøtte for at være en tidssvarende og afgørende aktør i forhold til unges samfundsengagement og demokratisering. URK mener således, at det fremlagte forslag til ny fordeling af tipsmidlerne indeholder nogle meget principielle beslutninger, som kræver en mere åben og omfattende diskussion, end tilfældet har været.

URK foreslår, at den foreslåede rangordning af de samfundsengagerende organisationer forkastes, at den internationale refusionsprocent sættes ned til under 50, at sammenlignelige organisationer bedømmes ens, men med forskellige lofter for den samlede støtte, og at der indføres en bedre mulighed for mindre organisationer til at modtage tilskud.